

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In
Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ**

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

IV. Conformitas cum Dei voluntate quæstuosissima negotiatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](#)

tiam à Deo accepisse, nihil attulisse de suo, quām tentiēm liberi arbitrii flexum; hoc gratitudinis & gloriæ tributo illi satisfecerit; cætera emolumenta, à liberalissimo & optimo domino ac socio concessa, sui juris faciat.

IV.

Conformatio-
cum Dei vo-
luntate qua-
stusissima
negotiationis.

At verò quodnam negotiatio-
 nis genus utilissimum est? Ne-
 que enim omnia sunt æquali-
 ter quæstuosa: plurimùmque
 interest mercatoris scire ad lu-
 crum, ubi operam fructuosius collocet.
 Facilius tibi indicavero: in promptu
 est: passim nota & exposita utilissima ne-
 gotiationum omnium. Artes nostras
 non abdimus, uti mercatores faciunt, ne
 alii in lucra sua viis iisdem invadant. Nihil
 ad mercimonium spiritale; & ad compa-
 randa lucra meritorum, compendiosius
 usquam invenies, quām conformatiōnem
 voluntatis humanae cum divina in eventis
 omnibus, præsertim ubi adversa ingruunt.
Alia est claritas solis, alia lunæ, alia stellarum,
& stella à stella differt in claritate, teste
D. Paullo I. ad Corin. cap. 15. Varii sunt

K 5 beati-

226 BONA VOLUNTAS

beatitudinis gradus: varii utique & meritorum, quibus beatitudo respondet. Placet Deo maceratio corporis, accepta est oratio, jucunda eleemosyna: meretur mercedem temperans, compensabitur justus, vir obediens loquetur victorias: magis tamen placebit merebitur nullus, quam qui ad singula acquiescere Deo, & gratias agere consuērit. Jobus fuerat oculus cæco, buccellam solus non comederat, viduæ oculos exspectare non fecerat, misericordia cum illo de ventre matris egressa fuerat, plus tamen quam unquam Deo placuit paucis ipsis vocalis, inter perpessu aspera emissis, *sit nomen Domini benedictum.* Id non timidè affimo, quandoquidem in excelso consistunt patientiæ gradu, qui Deum etiam in malis laudare consueverunt. De patientia verò generatim pronuntiavit Bonaventura, libro de gradibus virtutum cap. 24. *Perfectius est adversa tolerare patienter, quam bonis operibus insudare.* Et Blasius Institutionum spirit. cap. 8. *Etiam exigua molestia, propter Deum tolerata, incomparabili-*

ter.

ter præstantior est, quām sint multa & gran-
dia bonorum operum exercitia.

V. Interpretetur forsan quispiam,
Quæ voluntas perfectissima. isthæc dicta cum exaggeratio-
 ne, ut nonnumquam ascetici
 & pii scriptores solent. Auctoritati ita-
 que eatenus fidem tribuamus, quatenus
 rationes evicerint. Primam hanc statuo.
 Eò merita actionum majora sunt, quò à
 perfectiore voluntate proficiscuntur. Eò
 autem voluntas creata perfectior est, quò
 magis ad voluntatem increatam accedit,
 eique sese applicat & accommodat, id vo-
 lendo quod Deus vult, eoque fine quo
 vult Deus, id est propter ipsum. Quem-
 admodùm enim intellectus divinus veri-
 tatis omnis regula est, sic voluntas divina
 bonitatis: quomodo falsum esse nequit,
 quod illi conforme est, ita nec malum
 quod ad hanc dirigitur. Imò sicut eò
 quidlibet verius est, quò proprius summæ
 veritati conjungitur: sic tantò melius est,
 quantò vicinius ad bonitatem infinitam
 admovetur. Quām simillimum prototypo
 exemplar, absolutissimum est: murus, si